

Bylo nám pět a půl

Waldemar Matuška

Bylo nám pět a půl, možná míň.
Dětský pár, co si rád spolu hrával.
Z plátků růží byl král s paní královnou
a v písce měl svou hradní síň.
Z plátků růží byl král s paní královnou
a v písce měl svou hradní síň.

Plavý cop, hebká tvář, štíhlý pánský
hlas a smích, po kterých se mi stýská.
Jak tam sám vzpomínám na klid zápraží,
když tmou padal déšť kolem nás.
Jak tam sám vzpomínám na klid zápraží,
když tmou padal déšť kolem nás.

Jak šel čas, bylo nám čím dál více,
kolikrát jsem si s ní schůzky dával.
Její šátek byl mou něžnou zástavou
a já mimo něj nechtěl nic.
Její šátek byl mou něžnou zástavou
a já mimo něj nechtěl nic.

Bůhví jak přišel mrak a v něm blesk,
smutná chvíle kdy tvé sny se zřítí.
Rychlý vůz, příkrý sráz, ocel, zábradlí
a dál už je prázdroj a stesk.
Rychlý vůz, příkrý sráz, ocel, zábradlí
a dál už je prázdroj a stesk.

Jara sládnou zas jak včeli plášt.
To se ví, svět jde dál, slunce svítí.
Jenom já, jako dřív, plátek růžový
na ten práh dětských snů chodím klášt.
Jenom já, jako dřív, plátek růžový
na ten práh dětských snů chodím klášt.

Pláňko, pláňko štíhlá,
radost máš z nich mít,
pláňko, pláňko štíhlá,
v nich kvést můžeš dál a žít.